

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

CXCVI. Mehrere Schreiben des Königs Rudolph über seine Versöhnung mit
dem Markgrafen Otto von Brandenburg und über die Vermählung seiner
beiden Töchter mit einem Bruder des Markgrafen Otto und mit ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

consilio promittimus praedicto Domino nostro recipienti promissionem nostram sub religione jurisjurandi, quod ei praestitimus, venerabili Patre, Domino H. Basiliense Episcopo, nobis juramentum huiusmodi, quod sponte suscepimus, deferente, ac per fideles interpretes exponente tenorem praesentium litterarum; cuius Episcopi jurisdictioni nos subicimus, renuntiantes privilegio fori, si contingeret, quod Deus avertat, per nos aliqua de praemissis infringi. Promittimus nichilominus, ut honorum nobis facta assignatio sit cassa et irrita, et ad praedictum Dominum revertantur, et quod ex tunc illi, qui nobis juraverunt vel jurabunt fidelitatem, a juramenti nobis facti vel faciendi sint vinculo absoluti, et praedicto Domino nostro nobis relictis adhaereant et intendant, et omnes gratiae nobis factae sint viribus vacuae, et praefatus Dominus noster a promissionibus singulis et placitis nobis factis, quantum sibi placuerit, sit solutus, si nos ab his, quae supra memimus, occasione vel modo aliquo recedemus.

Nach Bobmann das. S. 109.

CXCVI. Mehrere Schreiben des Königs Rudolph über seine Versöhnung mit dem Markgrafen Otto von Brandenburg und über die Vermählung seiner beiden Töchter mit einem Bruder des Markgrafen Otto und mit Bratislaw, dem Erben der Krone Böhmen.

I.

Qualiter caelestis altitudo consilii, cuius occulta iudicia colligere nemo potest, ad interitum illustri quondam O. Regis Bohemiae nos induxit, alias tibi, cui digne debuimus tam gloriosum intimare triumphum, littera nostra depromptit; Ideo huiusmodi gaudiosae relationis seriem memorandam ad praesens sub silentio transeuntes, illa nova, quae ex novitate successuum prosperorum erga nos postmodum sunt suborta, tibi in incrementum uberius laetitiae intimamus, videlicet, quod inter nos et illustrem Ottonem Marchionem de Brandenburg, et quoslibet alios de eisdem Regis Bohemiae parentela, consopitis omnibus, quae futurae discordiae pericula minabantur, juxta votum et desiderium cordis nostri pro nostro honore ac totius Reipublicae commodo, inviolabilis amicitiae pacisque foedera sunt contracta, sic, quod inelytus W. haeres Regni Bohemiae, illustri filiae nostrae, nec non illustri frater Marchionis praedicti, alteri nostrae natae, sunt matrimonialiter copulati; quae quidem sacra connubia sunt cum festivitate celebri consummata, prout regiam concedet Majestatem. Sciat etiam tua fidelitas, quod sanctissimus in Christo Summus Pontifex ab arce paternae karitatis emisit venerabilem N. legatum et suum nuntium specialem, ut sacrosanctae Matris Ecclesiae et Imperii Rom. negotia in identitate unionis et amicitiae pro nostro beneplacito uniat et conformet.

II.

Vt fortunatis et prosperis nostrae felicitatis eventibus, vestris praecordiis nova novae laetitiae tripudia renoventur: ecce, quod vobis insinuamus, ad gaudii incrementum, quod interveniente consensu benivolo N. et de libero suae beneplacito voluntatis, inter nos ac N.

mediante legitimi copula matrimonii, inter illustrem N. germanum ipsius, et N. natam nostram, per jam concepta sponsalia, ordinata perpetuae familiaritatis et amicitiae foedera sunt firmata; compromisso nichilominus inter nos et inclytum N. (super) controversiae materia in praedictum N. facto jam pridem a nobis ab ipso N. penitus dissoluto. Quae quidem Vobis idcirco liquido stilo describimus, ut sicut estis nostrorum votivorum successuum avidi, sic efficiamini participes praemissorum.

III.

Contractae jam pridem inter Nos et te veteris amicitiae concordantes, ut de fortunatis et prosperis nostrae felicitatis auspiciis nova laetitiae renovet plenitudo, Ecce, quod tibi significamus ad gaudiosi tripudii incrementum, quod inter Nos et N. per sponsalia jam contracta de matrimonio consummando inter N. fratrem suum, et N. natam nostram perpetuae felicitatis et indissolubilis amicitiae foedera, annuente divina clementia, et N. interveniente consensu benivolo sunt firmata. Et quia N. nuper ad devotionis nostrae conversos obsequia, et se beneplacitis nostris in omni spiritus promptitudine coaptantes, nos decet in oportunitatibus conlovere, super controversiae materia inter te ac ipsos odioso tumultu diutius agitata, dilectum familiarem et militem nostrum ad tuam praesentiam duximus transmittendum, Sinceritatem tuam affectu plenissimo deprecantes, quatenus verbis suis, quae tibi nostro nomine proposuerit, plenam fidem super his adhibeas, tanquam nostris.

Nach dem Originalabdrucke aus dem Cod. Trevirensis in Södmann's Cod. epist. Rudolphi regis p. 53. 65. 66.

CXCVII. Otto, Albert und Otto, Markgrafen von Brandenburg, conferiren dem Convente zu Walbeck zu ihrer Gedächtnißfeier das Dorf Stemmer bei Eschenrode, am 25. März 1281.

Otto, Albertus et Otto, fratres, dei gracia Marchiones Brandenburgenses, omnibus in perpetuum notum facimus et presentibus protestamur, quod nos, ob salutem animarum nostrarum, parentum nostrorum et omnium nostrorum heredum, damus et legamus omnipotenti Deo et beate Marie perpetue virgini, preposito, decano ceterisque canonicis in Walbeke, villam dictam Stemmer, citra Eskenrode sitam, cum omnibus juribus et pertinentiis, agris, pascuis, pratis et silvis et cum omni integritate, eo videlicet ordine, ut conventus ibidem celebret et per suos successores jugiter celebrare ordinet et procuret, ut omni anno sequenti die beati Blasii*), cum vigiliis altera die, prout sollempnius fieri potest, missarum sollempnia celebrent ac celebrari procurent. Ut autem presens scriptum in perpetuum valeat ac stabiliter perseveret, nostro sigillo hoc fecimus communiri. Acta sunt hec Arneburch, presentibus hiis: Ludolfo de Esbeke, Helmoldo de Dreyneve, Ghevehardo de Alvensleve, Arnoldo de Jagaw, Johanne de Stendel, Brunone de

*) D. i. der 4. Februar. Ungewiß ist, ob das sequenti zu anno oder zu die Blasii gehört, wahrscheinlich jedoch das Letztere.